

Phản ánh

Ý kiến của đảng viên xí nghiệp đối với yêu cầu nâng cao chất lượng đảng viên

Vừa qua, tạp chí *Xây dựng Đảng* và Vụ thành thị thuộc Ban tổ chức trung ương Đảng đã gặp một số đảng viên các xí nghiệp ở Hà Nội và Hải Phòng để nghe các đồng chí đó phát biểu ý kiến về yêu cầu nâng cao chất lượng đảng viên trong các xí nghiệp công nghiệp.

Các đồng chí đã nói lên sự phấn khởi khi được nghiên cứu Nghị quyết của Bộ chính trị về công tác đảng viên, nói lên ý thức trách nhiệm của đảng viên đối với việc tu dưỡng, rèn luyện theo các yêu cầu nâng cao chất lượng đảng viên, nhất là *hoàn thành đúng và đạt hiệu quả cao nhất* các đường lối, chính sách và những nhiệm vụ của Đảng giao cho, đồng thời góp phần xây dựng Đảng thêm vững mạnh.

Vấn đề được nhiều đồng chí chú trọng trước tiên là đảng bộ cơ sở, chi bộ phải xác định rõ nhiệm vụ chính trị của mình. Tức là phải thảo luận rõ nhiệm vụ sản xuất từng năm, từng thời gian một; chỉ rõ yêu cầu về quản lý, kỹ thuật, các chỉ tiêu kinh tế, v.v... Từng đảng viên cũng phải xác định rõ nhiệm vụ, chức trách, vị trí công tác của mình. Xuất phát từ yêu cầu nhiệm vụ chính trị chung của nhà máy, từ chế độ, chức trách riêng từng người mà *vận dụng, thực hiện tốt những yêu cầu nâng cao chất lượng đảng viên* của Trung ương đề ra. Để hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của Đảng giao cho, đảng viên phải ra sức phấn đấu về mọi mặt, phải có tinh thần phấn đấu cách mạng cao, phải có trình độ, năng lực tổ chức hành động giỏi và phải có hiểu biết văn hoá, kỹ thuật tương xứng với công việc của mình.

Nhiều đồng chí đã nhấn mạnh đến việc nâng cao **niệt tình lao động sản xuất và công tác** của đảng viên.

Đồng chí B (Nhà máy cơ khí Hà Nội) nói: “Người đảng viên đã nguyện suốt đời hy sinh phấn đấu cho Đảng, dù là đảng viên cũ hay đảng viên mới, bất kỳ làm

công việc gì, điều trước tiên là phải có *nhiệt tình cách mạng cao*". Nhiệm vụ cách mạng càng lớn thì nhiệt tình cách mạng càng phải cao. Đồng chí N (nhà máy điện khí Thống Nhất) nói: "Đảng viên phải có *tinh thần cách mạng tiến công liên tục*, say mê phấn đấu thực hiện ba cuộc cách mạng (cách mạng quan hệ sản xuất, cách mạng kỹ thuật, cách mạng tư tưởng và văn hoá) trong xí nghiệp". Nữ đồng chí X (Nhà máy dệt kim Đông Xuân) nói: "Với ý thức là người đảng viên, dù ở tổ sản xuất cũ hay chuyển sang tổ mới, khó khăn ban đầu rất nhiều, nhưng tôi đã cố gắng khắc phục, vì thế thường xuyên giữ được năng suất lao động cao, chất lượng sản phẩm tốt, được chị em tin yêu".

Đồng chí N (Nhà máy len) nhắc đến vai trò của những đảng viên là cán bộ lãnh đạo: "Đảng viên là cán bộ phụ trách xí nghiệp lại càng phải *chủ động, sáng tạo*, không chịu bó tay trong bất kể tình huống khó khăn, phức tạp nào".

Nhiều đồng chí đã nêu lên những trường hợp khó khăn như gia đình đông con nhỏ, nhà ở nơi xa làm việc, điều kiện sản xuất thiếu thốn, trình độ nghề nghiệp thấp, song do *xác định được trách nhiệm đảng viên*, lại là đảng viên ở vị trí hàng đầu trong sinh hoạt công nghiệp hoá xã hội chủ nghĩa, nên đã cố gắng bám sát công việc mình phụ trách, hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao.

Các đồng chí thấy rõ: nhiệt tình cách mạng cao không phải ở lời nói suông, mà phải thể hiện bằng *hành động cách mạng thực tế*. Dù khó khăn, vất vả đến mấy, thậm chí phải hy sinh lợi ích riêng, người đảng viên cũng *quyết tâm* vượt qua, toàn tâm toàn ý phục vụ cách mạng, đem lại hiệu quả thực tế cao nhất trong việc làm của mình. Đó là thước đo duy nhất chính xác về nhiệt tình cách mạng của đảng viên.

Một điều kiện, đồng thời cũng là một yêu cầu cấp bách đối với đảng viên mà nhiều đồng chí nói đến là *tính tiên phong gương mẫu* của đảng viên. Đồng chí Q (Nhà máy cơ khí Mai Động) nói: "Tuy không phải là cán bộ lãnh đạo, là tổ trưởng sản xuất, nhưng đã là đảng viên, thì đối với bất kỳ công việc gì, mình cũng phải gương mẫu thực hiện. Tôi đã bảo đảm số giờ công, ngày công cao hơn quần chúng, lại còn luyện tập quân sự tốt, học bổ túc văn hoá đều đặn". Đồng

chí H (Nhà máy điện khí Thống Nhất) nói: “Muốn làm tròn trách nhiệm người đảng viên, việc gì *mình cũng phải làm trước*, có làm tốt mới lôi cuốn được quần chúng. Trong lao động, tôi thường vượt chỉ tiêu năng suất hằng ngày. Nhà máy đề ra sáu tiếng bám máy, tôi thường xuyên làm được bảy tiếng. Có những năm, tôi không nghỉ ngày nào. Quý bốn năm 1969, tôi đã làm việc liên tục, cốt sao hoàn thành kế hoạch sản xuất của nhà máy”. Đồng chí V (Xí nghiệp nhựa Tiền Phong) và đồng chí B (Xí nghiệp đóng tàu Bạch Đằng) đều nói: “Người công nhân không được đi muộn về sớm. Đảng viên cũng phải gương mẫu về mặt này, phải đến trước giờ để chuẩn bị sản xuất cho tốt. Phải thực hiện vượt định mức lao động”.

Nhiều đồng chí phàn nàn về hiện tượng vi phạm quy trình sản xuất, trong đó có cả đảng viên. Việc này đã nêu gương xấu cho quần chúng. Đồng chí T (Nhà máy dệt kim Đông Xuân) nhấn mạnh: “Là đảng viên của Đảng tiên phong, chúng ta cần hết sức tôn trọng và thực hiện đúng những quy trình công nghệ hơn ai hết, cần gương mẫu chấp hành mệnh lệnh sản xuất của thủ trưởng đơn vị. Đảng viên phải có *tính tổ chức, kỷ luật cao* trong sản xuất”.

Hiện nay, nói chung, quần chúng đã thấy được vai trò gương mẫu của đảng viên trong chiến đấu và lao động sản xuất. Đồng chí V (Nhà máy nhựa Tiền Phong) và đồng chí L (Cảng Hải Phòng) cho rằng: “Từ việc lớn đến việc nhỏ, đảng viên phải làm trước, làm tốt hơn quần chúng, phải có *tinh thần hy sinh*; trong đó, *biết nhận việc khó về mình, nhường thuận lợi cho bạn*; trong phân phối, phải có *tinh thần nhường nhịn*, không được tranh giành thiệt, hơn với quần chúng”. Đồng chí V (Công ty gỗ) và đồng chí X (Nhà máy thủy tinh) đều nói: “Đảng viên phải gương mẫu *bảo vệ của công*, không tư hào một thanh gỗ, một cái lọ nhỏ... của xí nghiệp, bao giờ cũng phải sòng phẳng, thu xếp gọn gàng, không được lấy làm của riêng. Đồng chí nào *liêm khiết* thì được quần chúng tin nhiệm. Đồng chí nào chỉ vướng một chút về mặt này là mất sự tin nhiệm của quần chúng. Cán bộ lãnh đạo lại càng không thể vì có chức, có quyền mà được ưu đãi hơn người khác”.

Trong khi nói nhiều về nhiệt tình cách mạng, về vai trò gương mẫu của đảng viên, các đồng chí đều nhấn mạnh vấn đề **trau dồi trình độ và năng lực lãnh đạo** của mình. Đồng chí T (Nhà máy dệt “8-3”) phát biểu: “Đảng viên xí nghiệp chúng tôi rất tích cực và gương mẫu trong sản xuất và công tác, nhưng cái yếu nhất là trình độ và năng lực lãnh đạo”. Đồng chí Th (Xí nghiệp dược phẩm II) đồng tình: “Đảng viên còn rất yếu về năng lực quản lý sản xuất; về cách tuyên truyền, thuyết phục quần chúng”. Vì vậy, một yêu cầu cấp bách đối với đảng viên hiện nay là phải có *năng lực tổ chức thực hiện* đúng và có hiệu quả cao đường lối, chính sách của Đảng. Đồng chí T (nhà máy dệt “8-3”) xác định: “Đảng viên phải biết đoàn kết và *lãnh đạo được số quần chúng chung quanh mình* để thực hiện thắng lợi những mục tiêu, nhiệm vụ mà đảng bộ đã đề ra”.

Đảng viên cần được nâng cao trình độ lãnh đạo của mình, nhưng nâng cao cái gì là chính? Đồng chí N (nhà máy chế biến nông phẩm) nói: “Yêu cầu chung đối với đảng viên là phải nâng cao *trình độ mọi mặt*. Có như vậy mới đáp ứng yêu cầu lãnh đạo toàn diện của tổ chức đảng. Song, đối với từng đảng viên, nên xem mình cần cái gì, yếu về mặt nào để bồi dưỡng trước về mặt ấy”.

Một vấn đề chung mà các đồng chí nêu lên là cán bộ, đảng viên phải nắm vững *đường lối, chính sách của Đảng, nắm vững nhiệm vụ chính trị cụ thể từng thời gian, nắm vững nguyên tắc xây dựng Đảng, nắm vững quan điểm kinh tế, quan điểm quần chúng* của Đảng. Đồng chí Đ (Nhà máy cơ khí Kiến Thiết) nói: “Cán bộ, đảng viên là người lãnh đạo, do đó càng phải nâng cao *trình độ nghiệp vụ, chuyên môn*. Nếu không, sẽ không thể giúp đỡ được anh em, nhất là lúc họ gặp khó khăn, có khi lại còn chụp anh em cái mũ “ngại khó”. Đồng chí S (Đảng uỷ giao thông vận tải Hải Phòng) và đồng chí X (Nhà máy thủy tinh) cho biết: một số cán bộ lãnh đạo bận nhiều công việc, khi làm việc không chịu suy nghĩ, nghiên cứu, thường giải quyết theo kinh nghiệm; có đồng chí, làm việc gì cũng phải họp anh em, có vấn đề đa số đồng chí đồng ý, chỉ còn một vài người chưa nhất trí mà cũng không dám quyết định... Vì vậy, cần bồi dưỡng cán bộ lãnh đạo về những hiểu biết chuyên môn, nghiệp vụ mà họ đang phụ trách. Đồng chí

H (Cục quy hoạch và xây dựng Hải Phòng) và đồng chí N (Nhà máy điện khí Thống Nhất) khẳng định: “Giám đốc xí nghiệp phải hiểu biết *thông thạo nghiệp vụ quản lý xí nghiệp*, đồng thời còn phải *hiểu về kỹ thuật* sản xuất của xí nghiệp mình phụ trách”.

Đồng chí H (Cục đường biển) nói: “Đơn vị chúng tôi có tới 150 kỹ sư, 300 cán bộ kỹ thuật trung cấp. Trường học rèn luyện tốt nhất đối với anh em, kể cả đảng viên, là *đi vào thực tế, tham gia lao động với công nhân*, khiêm tốn học hỏi kinh nghiệm thực tế của công nhân, như vậy những vấn đề nghiên cứu của anh em mới sát hợp với điều kiện thực tế sản xuất của đơn vị”. Đồng chí T (Xí nghiệp dược phẩm) tâm sự: “Là một dược sĩ được học tập ở nước ngoài, tôi phải suy nghĩ vận dụng những điều đã học được sao cho phù hợp với tình hình và yêu cầu sản xuất của ta. Vì vậy, một mặt tôi năng xuống phân xưởng; mặt khác, tôi chú ý nghiên cứu đường lối, chính sách của Đảng, và luôn luôn chăm lo rèn luyện *đạo đức cách mạng*, để xứng đáng là một cán bộ *vừa hồng vừa chuyên*”. Đồng chí L, một kỹ sư của Nhà máy dệt “8-3”, bổ sung: “So với kỹ thuật hiện đại của thế giới, trình độ của chúng tôi còn “A.B.C” quá. Yêu cầu nâng cao trình độ về mọi mặt là một việc cấp bách, nhằm không những đáp ứng những đòi hỏi trước mắt, mà còn làm cơ sở cho sự phát triển sau này. Cho nên, một mặt tôi lao vào thực tế, thường xuyên xuống hiện trường; mặt khác, tôi kiên quyết sắp xếp thì giờ *nghiên cứu thêm những tài liệu trong nước và của nước ngoài*, phấn đấu học thêm ngoại ngữ”.

Với thực tế tự phê bình và phê bình nghiêm túc, các đồng chí xác nhận **quan điểm quần chúng** của đảng viên hiện nay nói chung còn yếu, biểu hiện ở chỗ thiếu ý thức chăm lo đời sống của quần chúng, chưa tôn trọng và phát huy đầy đủ quyền làm chủ tập thể của quần chúng, không làm tốt công tác vận động quần chúng. Đồng chí P (Trung tâm bưu chính Hà Nội) nói: “Trước đây, đảng bộ chúng tôi có khoảng 50% số đảng viên quan tâm đến công tác quần chúng. Con số đó chưa đáng mừng. Song vài năm gần đây, công tác quần chúng của

đảng viên yếu dân. Hiện nay, vấn đề cấp bách đặt ra là phải phát huy nền nếp đã có, đưa tất cả đảng viên vào làm *công tác quần chúng*”.

Một số đồng chí đã góp nhiều kinh nghiệm hay, nhiều gương cụ thể về vấn đề này. Đồng chí L (Cảng Hải Phòng) nói rõ: “Làm công tác quần chúng phải kiên trì và phải dùng giờ nghỉ của mình. Vì vậy, phải *biết hy sinh, không ngại khó*”.

Với tinh thần *khiêm tốn học hỏi quần chúng* và bằng hành động gương mẫu của mình, nữ đồng chí N (Nhà máy dệt kim Đông Xuân) từ chỗ chưa đứng máy bao giờ, chỉ sau ba tháng học tập, đã đứng thạo hai máy. Trong ba năm chuyên qua ba tổ sản xuất khác nhau, nhưng ở tổ nào đồng chí đó cũng được chị em mến phục. Đồng chí là tổ trưởng sản xuất và là chiến sĩ thi đua, đã góp phần xây dựng tổ mình trở thành tổ lao động xã hội chủ nghĩa.

Nữ đồng chí H (Nhà máy dệt “8-3”) đã dành những ngày nghỉ của mình đến thăm từng gia đình chị em trong tổ. Chỉ là một công nhân bình thường, không phải tổ trưởng sản xuất, cũng không phải tổ trưởng công đoàn, nhưng đồng chí đã *gặp gỡ, nắm vững hoàn cảnh* gia đình của tất cả 17 chị em trong tổ. Trong sản xuất, khi làm xong phần việc của mình, đồng chí lại *giúp đỡ chị em khác*, gây thành phong trào tương trợ nhau trong tổ sản xuất. Nên trước đây tổ phụ trách sáu máy, nay thường xuyên phụ trách tám máy. Riêng đồng chí đó hằng năm vẫn bảo đảm mỗi tháng trung bình làm được 27 ngày công trong khi mức quy định của nhà máy là 22,5 ngày, của Đoàn thanh niên là 25 ngày.

Là người phụ trách một ngành sản xuất của Nhà máy điện khí Tổng Nhất, tuy đông con, bình quân thu nhập thấp, nhà ở xa xí nghiệp, nhưng đồng chí H vẫn giữ vững nền nếp đi sớm về muộn, thường xuyên đi sát ca 3, hiểu biết được trình độ nghề nghiệp và tình hình đời sống của anh em trong phân xưởng. Đồng chí tự mình giúp đỡ, đồng thời tổ chức quần chúng *thiết thực giúp đỡ* những anh em gặp nhiều khó khăn, nêu gương tốt về tình hữu ái giai cấp.

Đồng chí L (Nhà máy dệt “8-3”), một kỹ sư mới vào nghề, nhờ ra sức học hỏi công nhân, nên chỉ sau một thời gian ngắn, đã có trình độ thực hành khá, đồng thời lại giúp đỡ anh em nắm vững thêm lý thuyết kỹ thuật ngành đó. *Biết dựa*

vào anh em, *phát huy ý kiến tập thể*, đồng chí đã góp phần giải quyết khó khăn trong việc tiếp điện sản xuất cho nhà máy.

Đồng chí K (Nhà máy cơ khí Kiến Thiết) nói: “Tổ đảng chúng tôi phân công mỗi đảng viên đi sát hai, ba người ngoài Đảng, bố trí đảng viên chịu trách nhiệm trong từng khâu sản xuất. Khi mất điện, đảng viên và tổ chức quần chúng làm việc khác ngay. Nhờ biết *phát động quần chúng* hiến kế trong sản xuất, nên năng suất lao động tăng rõ rệt. Trước đây hai tháng mới làm xong một máy cán mì, nay chỉ một tháng đã làm xong hai máy”.

Đồng chí T (Xưởng đóng tàu 3), đồng chí V (Công ty gỗ), đồng chí Ô (Xí nghiệp giấy vôi) và nhiều đồng chí bí thư đảng uỷ khác đều nhấn mạnh: cán bộ lãnh đạo xí nghiệp, từ giám đốc xí nghiệp đến tổ trưởng sản xuất, phải rất coi trọng việc *phát huy đầy đủ quyền làm chủ tập thể* của quần chúng trong công tác quản lý sản xuất, tổ chức đời sống. Luôn luôn có ý thức dựa vào các tổ chức quần chúng trong xí nghiệp như Công đoàn, Đoàn thanh niên, Hội kỹ thuật, v.v... *phát động tinh thần tự giác, sáng tạo* của quần chúng, càng có khó khăn càng phải dựa vào quần chúng, thi hành đúng chế độ đại hội công nhân viên chức một cách thiết thực... Đồng chí T (Xưởng đóng tàu 3) nêu rõ: “Cán bộ phụ trách phải chú trọng *việc khắc phục bệnh gia trưởng, độc đoán, mất dân chủ*. Song cũng cần đề phòng tư tưởng *hữu khuynh* mà chúng ta thường thấy ở các tổ trưởng sản xuất, người luôn luôn trực tiếp làm việc với công nhân, nên ngại có sự va chạm, đấu tranh nội bộ. Không chú ý việc này sẽ khó khắc phục được tình trạng thiếu ý thức tổ chức, kỷ luật trong việc chấp hành chính sách, chế độ, thể lệ và quy trình sản xuất... đang diễn ra khá phổ biến ở nhiều xí nghiệp”.

Trên đây là một số điểm tóm tắt chưa đầy đủ về những ý kiến nêu lên trong cuộc gặp mặt. Các đồng chí còn đề cập đến những vấn đề cụ thể khác. Song, ở đây chúng tôi chỉ nêu lên một số điểm mà nhiều đồng chí nhắc đến Mọi người nhất trí rằng: yêu cầu cụ thể là việc rất cần thiết, song đó chỉ mới là bước đầu; tiếp sau, *còn phải có những biện pháp thiết thực* và sự chỉ đạo hướng dẫn cụ thể của chi bộ và đảng uỷ cơ sở và sự cố gắng phấn đấu của từng đảng viên.

P.V.